

Michiel van der Pol: 'Scherpshutters' Uitgeverij Oog en blik, Amsterdam 2012. ISBN
ISBN:978 90 549 2361 (Epilepsie/Hartfalen/ Strip/AG/ED/1)Zie ook:
<http://www.oogenblik.nl> en www.michielvandepol.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl: Stripboek, beeldverhaal van 144 pagina's getekend en geschreven door Michel van der Pol over een vader/ zoon relatie die beïnvloed wordt doordat zowel Michiel als zijn vader epileptische aanvallen hebben (gehad). Zijn vader krijgt ook hartproblemen en vader en zoon gaan badmintonnen en leren elkaar beter kennen en waarderen. Beschreven wordt ook de ziekenhuisopname van vader en zoon: de een met een tweede hartaanval, de ander voor de verwijdering van een galblaas. Met een inleiding van Jelle Brandt Corstius. Een mooi verzorgd beeldverhaal.

Over de tekenaar/schrijver: Michiel van de Pol (1965) woont met zijn gezin in Tilburg. Hij begon in 1995 in het blad Sjors en Sjimmie. Hij is ook cartoonist en publiceerde die in diverse dag- en weekbladen. Hij won er de eerste Stripstrijd van Het Parool mee.

Korte Beschrijving: Jelle Brandt Corstius gaat in de inleiding in op de relatie die hij met zijn vader heeft en komt zo op wat Michiel van de Pol in dit beeldverhaal heeft gedaan: 'De rasverteller Michiel van de Pol heeft het onmogelijke gedaan: de band tussen vader en zoon vangen in een verhaal. Een verhaal dat op een bepaald niveau herkenbaar is voor elke zoon. Gênante ondernemingen zoals Michiel die met zijn apathische vader gaat badmintonnen. Radicale plannen, zoals emigreren naar een ander land.' Die vader zoon relatie staat in dit boek centraal. Michiel van de Pol toont hoe de zoon zijn vader zag voordat ze meer naar elkaar toegroeide: als een suffe man, met een administratieve baan en een grote voorliefde voor het verzamelen van porseleinen beeldjes, die na een hartaanval apathisch op de bank zat. Dit terwijl de zoon een fanatiek bodybuilder is, die op de kunstacademie zit. Er lijken niet zoveel overeenkomsten te zijn tussen vader en zoon.

Maar als de vader het hartinfarct krijgt en de zoon epileptische aanvallen, gaan ze samen badmintonnen en blijken ze veel meer overeenkomsten te hebben: er ontstaat een band, en ze ontdekken overeenkomsten, groeien naar elkaar toe. Zo blijken ze bijvoorbeeld beiden scherpshutters zijn. Bovendien blijkt zijn vader ook epileptische aanvallen te hebben gehad.

Als bij de zoon galstenen worden ontdekt moet hij geopereerd worden. Terwijl hij in het ziekenhuis ligt, wordt ook zijn vader daar opgenomen met een tweede hartinfarct. En weer lezen we hoe ze samen deze ziekenhuisperiode ervaren; ze genieten er allebei van.

Terug thuis vervalt vader in zijn oude apathische houding, totdat er weer nieuwe plannen worden gemaakt om met het hele gezin te emigreren naar Bali. Maar nu wil de zoon niet, hij voelt zich schuldig, spelbreker. Hij zoekt troost bij een goede vriendin, en ze krijgen bijna een relatie. Dan blijkt, dat ook de vader een dergelijke relatie heeft gekend. Uiteindelijk sterft zijn vader, waarschijnlijk na een epileptische aanval, de eerste sinds tijden.

Alles is uitgebeeld met mooie zwart wit tekeningen zonder opsmuk, die het verhaal alleen maar meer ondersteunen: ze willen een gevoel overdragen. Een mooi, eerlijk boek

Wat viel op: Natuurlijk de eigen tekenstijl van Michiel van de Pol (zie ook recensie hieronder) en de vader/zoon relatie. Maar ook hoe hij 'spreekt' via tekst en beeld over wat hem binnen het ziekenhuis opviel toen hij er was geopereerd en zijn vader een tweede hartaanval had gehad: de competitieve sfeer op de ziekenzaal(pag. 106), gevoelens van onveiligheid bij ontslag. (pag.107)

Citaten: Opmerking: de beelden en teksten werken samen, losse citaten weergeven doet het boek tekort. Vandaar dat ik me beperk tot twee citaten, en verwijst naar de website van Michiel van de Pol waar diverse cartoons en tekeningen op staan. En me hier beperk tot een voorbeeld uit het boek:

Zie ook: <http://www.michielvandepol.nl/cartoons/details/turner>

Uit de Inleiding: (Jelle Brandt Corstius): 'Lees dit boek, het zal je helpen in het ontrafelen van die mysterieuze band tussen vader en zoon.'

Pag.106: 'En samen ontdekken we iets nieuws: De geheel eigen dimensie van de ziekenzaal. Er heerst daar een ware competitieve sfeer. 'De hoeveelste hartaanval was 't? 'Eh... 't is mijn vaders tweede.' 'De mazzelaar. Numero 4 hierzo.'

Recensie/ Extra: <http://www.michielvandepol.nl/news>

Gisteren was ik in het VPRO-programma 'De Avonden' om te praten over mijn nieuwe boek 'Scherpshutters' De aflevering is hier terug te luisteren:

<http://programma.vpro.nl/deavonden/afleveringen/2012/juni/dinsdag-5-juni.html>

Jesse Prevoo (<http://www.8weekly.nl/artikel/10122/michiel-van-de-pol-scherpschutters-raak.html>) 7 juli 2012: 'De jury van de Willy Vandersteenprijs roemde 'de kwetsbare en humoristische manier waarop Van de Pol herkenbare en persoonlijke situaties neerzet'. (...)

Het lijkt een vereiste voor het betere stripboek: een naïeve, simpel ogende tekenstijl en een afwezigheid van (steun)kleuren. Met kwaliteit van het werk heeft dat niets te maken, natuurlijk, maar het zorgt er wel voor dat de inhoud van het werk meer in het oog springt. (...)

En precies dat is wat Michiel van de Pol goed doet. Zijn tekeningen ogen bijna als schetsen. Nergens een overtuigend detail of opgefleurde tekeningen. Alles wat op de pagina staat, speelt een rol en draagt zijn steentje bij.(...) Van de Pol weet heel specifieke situaties op een heldere manier over te brengen. Vaak overheerst een gevoel van onzekerheid in *Scherpschutters*. De gehanteerde stijl brengt die twijfel en angst goed over. Het geheel komt heel eerlijk en direct over. Daarnaast laat Van de Pol zien dat hij geen illustraties bij een verhaal maakt, maar een getekend verhaal vertelt. Een persoonlijk verhaal bovendien, maar wel toegankelijk en vooral heel open verteld. Daarmee kan de lezer zich goed verplaatsen in de personages, ook als hij geen bodybuildende epilepticus is, of een porselein verzamelende accountant met hartproblemen. Michiel en zijn vader vinden elkaar in hun zwakheden. In een

geliktere stijl zou *Scherpschutters* lang niet zo krachtig zijn. (...)'

<http://www.michielvandepol.nl> Uit de pers:

'Mooi, gevoelig boek over een precair onderwerp, maar beschreven met de nodige humor waardoor je het gemakkelijk naar binnen lepelt.' – *Stripschap*

Uit zijn nieuwe strip blijkt andermaal dat de man bijzonder meeslepend kan vertellen.' - *Focus Knack*